

# community

The New Apostolic Church around the world

01/2021/AI

## Krishti – e ardhmja jonë!

Kryeartikulli:  
Krishti – e ardhmja jonë!

Shërbesa fetare:  
Gjithshka është përgatitur

Doktrina:  
Fillimi i jetës njerëzore

New Apostolic Church  
International



## ■ Kryeartikulli

3 Krishti – e ardhmja jonë!

## ■ Shërbesa fetare

4 Gjithshka është përgatitur

## ■ Një vizitë në Azi

10 Një thesar, i cili të bën të pasur

## ■ Këndi i fëmijëve

12 Pjetri mohon Jezusin

14 Për vizitë tek Lina në Oslo (Norvegji)

## ■ Doktrina

16 Fillimi i jetës njerëzore

# Krishti – e ardhmja jonë!

Të dashurit e mi, motra e vëllezër,

viti 2020 që kaloi u skalit nga Pandemia e Koronës. Vetëm një gjë nuk arriti të marrë prej nesh kjo krizë: Besimin tonë të fortë te Zoti! Ai ishte dhe mbetet Ati ynë qiellor, i cili mendon gjithnjë në të mirë të fëmijëve të tij.

Besimi duhet të zotërojë edhe të ardhmen tonë. Edhe pse nuk e dimë akoma se çfarë ka përgatitë për ne viti 2021, ne e fillmojmë atë me bindjen: Jezusi do të vijë së shpejti! Ky është qëllimi i besimit tonë. Për këtë edhe motoja jonë për këtë vit do të jetë:

## Krishti – e ardhmja jonë!

Krishti është e ardhmja jonë, pasi na dhuron siguri. Tek ai ne gjejmë energji e motivim për të duruar në rrugën tonë të besimit. As vështirësitë e jetës e as sjellja e tjetrit nuk na dekurajojnë. Ne shkojmë të vendosur drejt qëllimit tonë.

Krishti është e ardhmja jonë, pasi ai është shpëtimi ynë dhe do të na kompletojë. Vdekja dhe ringjallja e tij janë baza e këtij shpëtimi. Ai e di se ne luftojmë për këtë shpëtim dhe mban gati gjithçka të domosdoshme për këtë. Premimi i Zotit se do ta kompletojë, përfundojë punën e tij qëndron i palëkundur. Po t'i mbesim besnik atij, ne mund të shpresojmë në mëshirën e tij. Dhe ne duhet të jemi të sigurt, se lavdia e tij do të ndriçojë mbi çdo vuajtje apo përpjekje tonë.

Krishti është e ardhmja jonë, pasi ai është zgjidhja e kësaj të ardhmeje. E megjithatë varet nga ne se si rrojmë, si



Foto: NAK ndërkombëtare

veprojmë e si besojmë. Për të jetuar në përjetësi pranë Krishtit, ne kërkojmë sot bashkimin me të. Ungjilli i tij është baza mbi të cilën ne krijojmë martesën, familjen dhe marrëdhënien tonë me tjetrin. Jezu Krishti është shembulli, të cilit duam t'i ngjasojmë.

Për këtë Vit të Ri ju uroj të gjithëve mendime dhe përjetime të mbushura me paqe. Ju shoqërofshin bekimet e mëdha të Zotit dhe paqja e të ringjallurit mbretëroftë mes jush. Le të ruajmë besimin te Jezu Krishti – e ardhmja e shpirtit tonë varet nga kjo gjë. Po ta mbajmë vështrimin tone mbërthyer drejt Jezu Krishtit, ne do ta arrijmë qëllimin tonë.

Të fala të përzemërta

Jean-Luc Schneider



Rreth 500 besimtarë u mbledhën së bashku më 4 Gusht 2019 në sallën e Hotelit Pullman në São Paulo (Brazil) në shërbesën fetare të apostulit kryesor Jean-Luc Schneider

Fotot: NAK Brasil

# Gjithshka është gati

Luka 14,16.17

*Ai iu tha atyre: Na ishte nje njeri, i cili shtroi një darkë të madhe dhe ftoi shumë njerëz. Dhe ai dërgoi shërbëtorin e vet kur erdhi koha e darkës për t'ju thënë të gjithë të ftuarve: Ejani, pasi gjithshka është gati!*

Vëllezërit dhe motrat e mia të dashura, ne e falënderojmë Atin tonë Qiellor që na bëri të mundur të përjetojmë sot këtë shërbesë fetare në São Paulo. Unë jam i vetëdijshëm se kjo është një ditë e veçantë për ju sepse Apostuli juaj i distriktit po del në pension dhe një Apostul i ri distrikti merr përsipër punën. Kjo është diçka e veçantë. Por mbi të gjitha jemi dëshmitarë të shërbesës së sotme. Nuk ka të bëjë vetëm me ndryshimin e Apostulit të distriktit, por ka të bëjë me ju, me ju dhe marrëdhëniet tuaja me Zotin. Zoti kujdeset për ty. Ai dëshiron t'ju forcojë. Ai dëshiron t'ju ngushëllojë. Ai dëshiron t'ju përgatisë për ardhjen e dytë të Jezu Krishtit. Kjo është gjëja më e rëndësishme sot. Zoti ju do, ai ka diçka që ju ruan: gjithçka sillet rreth jush dhe shpirtit tuaj.

Zoti dëshiron që marrëdhënia jonë me të dhe shoqëria jonë me të të forcohen.

Atëherë, natyrisht, gjëja e dytë që duhet të bëni është të ndryshoni Apostulin e distriktit. Ta themi në mënyrë grafike: Ne po mbyllim një kapitull në historinë e Kishës Apostolike të Re në Brazil dhe po fillojmë një kapitull të ri. Por mbetet i njëjti libër. Vetëm një seksion është i ri. E njëjta vepër, e njëjta histori, i njëjti Zot, i njëjti qëllim dhe e njëjta rrugë për të arritur atje. Prandaj mos u shqetësoni, asgjë nuk do të ndryshojë: ne vazhdojmë të shkojmë drejt qiellit.

Sidoqoftë, kjo ditë është gjithashtu një mundësi e mirë për të shikuar prapa dhe për të falënderuar Atin Qiellor për bekimet që kemi marë gjatë viteve. Unë nuk mund ta përcaktoj sasinë e këtij bekimi dhe as nuk e di shkallën e tij të plotë. Por unë e di që Zoti e ka bekuar këtë vend në vitet që Apostuli juaj i distriktit ka punuar këtu dhe që keni qenë në gjendje të përjetoni shumë gjëra të mëdha gjatë kësaj kohe. A nuk është e domosdoshme të falënderojmë Zotin për bekimet e tij?

Tani vijmë te fjala jonë biblike. Ajo vjen nga një shëmbëlltysë e Jezusit. Një burrë bëri një darkë të madhe - në Ungjillin e Mateut përshkruhet si një darkë martesore, si dasëm - dhe ftoi shumë njerëz në të. Ai e dërgoi shërbëtorin e tij te të ftuarit për t'u thënë: Ju mund të vini, gjithçka është gati! Por askush nuk erdhi.

I pari tha: "Unë kam blerë një fushë, një arë dhe duhet të dal dhe ta shikoj; Të lutem, më fal." Një tjetër tha: "Unë kam blerë pesë pendë qe dhe do t'i shoh tani; Të lutem, më fal." Tjetri tha: "Unë u martova me një grua; prandaj nuk mund të vij." Atëherë mjeshtri i tha shërbëtorit të tij: "Dil shpejt në rrugët dhe rrugicat e qytetit dhe sill kë të gjes, të varfër, të gjymtuar, të verbër dhe të çalë." Më vonë ai tha: "Dil në rrugët e vendit dhe në gardhe dhe detyroji ata të hyjnë, që shtëpia ime të jetë plot" (Lk 14, 18-23).

Vakti apo të ngrënit është një imazh i bashkimit me Zotin. Në Judizëm, një festë ishte tradicionalisht imazhi i bashkimit njerëzor me Zotin, i ngrënies dhe i pirjes në mbretërinë e Zotit.

Perëndia zgjodhi popullin e tij, popullin e Izraelit, për të pasur shoqëri me të dhe ai dërgoi birin e tij, shërbëtorin e tij, për t'i thënë popullit: "Eja, gjithçka është gati!" Por ata nuk e pranuan ftesën, ata nuk e ndoqën Jezusin. Kjo është arsyeja pse Zoti tha: "Tani shpëtimi duhet t'u ofrohet të gjithë popujve, jo vetëm njerëzve të zgjedhur".

Ky është sfondi historik, kuptimi i shëmbëlltyrës. Por gjithashtu ai përmban një mesazh për ne. Edhe ne jemi të zgjedhur. Zoti na ka zgjedhur që të hyjmë në mbretërinë e tij si fruta të para. Ne jemi të ftuar në darkën martesore të Qengjit (Zbul. 19, 9). Kjo është e ardhmja jonë. Dhe tani Jezusi thotë: "Eja, sepse ajo tashmë është gati!"

## *Që kur Jezusi mposhti ferrin dhe vdekjen dhe u ngjit në qiell, çdo gjë është gati.*

Mos harroni fjalët që Jezusi u tha dishepujve të tij kur u foli para se të largohej: «Dhe kur të shkoj të përgatis vendin për ju, do të vij përsëri dhe do t'ju marr te unë, që të jeni edhe ju ku jam unë" (Gjn 14.3). Me këtë ai njoftoi sakrificën e tij.

Ai shkoi dhe dha jetën e tij. Ai bëri sakrificën e tij dhe mposhti ferrin dhe vdekjen. Me këtë ai përgatiti vendin për ne. Fitorja e tij është përfundimtare dhe e përsosur. Meqenëse Jezusi pushtoi ferrin dhe vdekjen dhe u ngjit në parajsë, gjithçka është gati atje, asgjë nuk duhet të bëhet më tej. Kështu që askush nuk duhet të shqetësohet nëse Jezusi e ka përgatitur tashmë vendin. Gjithçka është bërë, gjithçka është gati; asgjë nuk duhet të bëhet më në qiell për kthimin e Krishtit. Gjithçka është gati atje.

Çdo gjë është gati edhe këtu në tokë. Sepse Jezusi dërgoi Frymën e Shenjtë, ai dërgoi apostujt dhe përmes veprës së Frymës së Shenjtë dhe punës së tyre, gjithçka është gati. Ajo që është e nevojshme që t'i përkasim nuses së Krishtit dhe të hyjmë në mbretërinë e Perëndisë, na jepet këtu në tokë përmes apostulit: Lindja e re nga Uji dhe Shpirti, nga fjala e Zotit, nga falja e mëkateve dhe Darka e Shenjtë - gjithçka është atje dhe u ofrohet të gjithëve.

Siç thotë edhe shëmbëlltyra, "të varfërit, të gjymtuarit, të verbërit dhe të çalët" (Lk 14,21), të gjithë, pavarësisht nga rrethanat e tyre, qofshin të varfër apo të pasur, mund të marrin atë që është e nevojshme për të hyrë në mbretërinë e Perëndisë. Përmes apostulit, ata mund të marrin sakramentet, të shijojnë fjalën dhe mëshirën dhe të marrin



frytet e para. Fjala i përshtatet kohës sonë: Gjithçka është gati për ardhjen e dytë të Krishtit, në qiell dhe në tokë, për secilin prej nesh, pavarësisht nga rrethanat.

Unë e di se ka një fjalë në Zbulesë që thotë: “Dhe unë pashë një engjëll tjetër që ngrihej nga lindja e diellit, i cili kishte vulën e Zotit të gjallë dhe u thirri me një zë të madh katër engjëjve që u ishte dhënë fuqi për të dëmtuar tokën dhe detin: Mos i bëni asnjë dëm tokës dhe detit dhe pemëve derisa të vulosim në ballë shërbëtorët e Perëndisë tonë” (Zbulesa 7, 2.3). Ne duhet të jemi të kujdesshëm në interpretimin e këtyre fjalëve, sepse Zoti nuk është i varur prej njerëzve. Nuk mund të themi: Zoti duhet të presë derisa të mbledhë gjithçka që i nevojitet për punën në mbretërinë e paqes. Për sa kohë që ky grup, ky numër nuk është i plotë, Zoti nuk mund të vijë. Ai duhet të presë derisa shpirti i fundit të vuloset dhe të jetë gati. Kjo nuk mund të ndodhë, sepse kjo do të nënkuptojë se Zoti varet nga njerëzit: Gjithçka është gati, por Zoti duhet të presë derisa të jemi edhe ne gati ...?

Zoti nuk është i varur prej njerëzve. Zoti mund të kishte ardhur 20 vjet më parë dhe të kishte marrë të gjithë ata që ishin gati atëherë, dhe Ai do ta kishte përbushur planin e Tij në mënyrë të përsosur. Kjo duhet të jetë e qartë për ne.

Përsëri: Zoti nuk është i varur nga njerëzit! Zoti mund të kishte ardhur 20 vjet më parë, ai mund të kishte ardhur 100 vjet më parë dhe të merrte ata që ishin gati në atë kohë, atëherë plani i tij i shpëtimit do të ishte përbushur plotësisht. Gjithçka është gati për të. Nuk është e vërtetë që ai ende nuk e ka dërguar Birin e tij sepse duhet të presë, por kjo është vetëm një shprehje e dashurisë dhe mëshirës së tij. Ai po na jep edhe një mundësi për tu përgatitur.

Jezu Krishti mund të vijë në çdo kohë - gjithçka është gati.

Kuptimi i kësaj figure me shërbëtorët që duhet të vulosen është se ne kemi për të bërë punën tonë ndërsa jemi këtu. Kështu i kuptojmë këto fjalë. Jezusi mund të vijë në çdo kohë. Zoti nuk varet nga njerëzit. Por me dashurinë dhe



Apostuli i distriktit Rainer Storck  
(Gjermania Perëndimore)



Apostuli i distriktit  
Raul Montes de Oca



Apostuli i distriktit  
Enrique Minio

hirin e tij ai na jep një mundësi tjetër për t'u përgatitur për kthimin e Krishtit. Dhe ai dëshiron që ne të kemi kujdes për shpirtat që mund të vulosen deri në kthimin e tij.

Pra, ne i kuptojmë fjalët pak më mirë: "Eja, sepse gjithshka është gati!" Eja! Jezusi nuk po ju pret! Ai nuk ka nevojë për ju, por ai të do. Hajde tani! Mos u bëj aq budalla sa të ftuarit në shëmbëlltërit!

Prioriteti ynë duhet të jetë të jemi gati për kthimin e Krishtit, nuk ka asgjë më të rëndësishme për ne. Mund të jetë çdo ditë, në çdo kohë.

Përsëri e them: gjithçka është gati, ju mund ta merrni, është e arritshme për ju. Pavarësisht nga rrethanat tuaja personale, sot ju mund të merrni gjithçka që ju nevojitet për të qenë gati për ardhjen e Zotit: Fjalën, mëshirën, shenjtërimet. Eja merrini!

Por "eja" nuk do të thotë thjesht të vish në shërbesën fetare, të dëgjosh fjalën, predikimin, të marrësh Darkën e Shenjtë. "Eja" do të thotë: Ndiqe Jezusin.

Në Ungjillin sipas Mateut, shëmbëlltyra plotësohet me historinë e mantelit të dasmës (Mt 22: 11-14). Kjo është

ajo që ju nevojitet nëse doni të hyni në mbretërinë e Zotit. Prandaj "eja" do të thotë gjithashtu: Ndiqe Jezusin dhe mendo si ai, flit si ai, vepro si ai. Kjo do të thotë "eja" për ne.

Ne jemi të ftuar për tu bashkuar përjetësisht me Zotin në mbretërinë e tij. Çdo gjë është gati atje në qiell, Jezusi mund të vijë në çdo kohë. Me dashurinë dhe hirin e tij, Zoti na jep një mundësi tjetër. Ajo që ende na mungon, ne mund ta marrim edhe sot përmes apostulit dhe veprës së Shpirtit të Shenjtë.

Por fjala ka edhe një kuptim të një niveli tjetër. Vakti, ngrënia është një imazh i bashkimit me Zotin, jo vetëm i bashkimit të ardhshëm, por edhe i bashkimit që mund të kemi tashmë këtu dhe sot.

Këtu në tokë Jezusi kishte shoqëri, ishte i bashkuar me dishepujt e tij pasi hante dhe pinte së bashku me ta. Jezusi dëshiron të ketë shoqëri me ne tani, këtu në tokë. Dhe përsëri zbatohen fjalët: "Eja, sepse tashmë është gati!"

Jezusi na siguron që gjithçka që na mundëson të komunikojmë me të sot, është këtu. Çfarëdo që të kalojmë

*Atë që na mungon neve sot,  
mund ta marrim nëpërmjet  
postit të apostujve.*



- sprovat, shqetësime, tundime, frikëra, siç thotë Pali, nuk janë përtej forcës sonë: "Zoti është besnik, dhe nuk ju lejon të tundoheni përtej forcës suaj" (1 Kor. 10:13). Ai gjithmonë do të sigurohet që ne të marrim forcën e nevojshme për të përballuar situatën aktuale dhe për të qëndruar në kontakt me të. Por duhet ta njohim, ta dallojmë ndihmën e tij dhe kjo është pikërisht ajo, që ndonjëherë është edhe problem ynë.

Ka një histori në Dhjatën e Vjetër me Agarin, shërbëtoren e gruas së tij Sarës, Abrahami pati me të një fëmijë, djalin e tij të parë Ismaelin. Kur Sara lindi Isakun, ajo e dëboi Agarin me djalin e saj Ismaelin. Agari u end nëpër shkretëtirë dhe në një moment uji i mbaroi. Duke e ditur që ajo dhe fëmija i saj do të vdisnin në shkretëtirë pa ujë, ajo e vendosi Ismailin nën një kaçubë dhe u ul përballë tij dhe qau. Kështu Zoti i dërgoi një engjëll që i hapi sytë dhe ajo pa një pus uji. Ishte atje më parë, por ajo nuk e pa atë. Pusi ishte vetëm një vrimë në rërë që ajo nuk e kishte parë. Ndoshta ajo po kërkonte diçka tjetër, nuk e di. Fakti është, ajo gjeti ujë dhe shpëtoi.

Ndonjëherë jemi edhe ne në situata të vështira. Ne kërkojmë ndihmën e Zotit dhe mund të mos e shohim ndihmën e Tij, nuk e dallojmë atë. Ne kemi idetë tona për atë që Zoti duhet të bëjë. Për Zotin, megjithatë, përparësia e parë është të na mundësojë bashkimin me të. Kjo është përparësia e

tij. Ai dëshiron ta mbajë këtë bashkim. Ai dëshiron që ne të mbajmë lidhje me të. Ky është qëllimi i ndihmës së tij. Ai dëshiron të na ndihmojë të jemi në kontakt me të në të gjitha rrethanat. Por ne shpesh nuk e shohim ndihmën e tij, pasi presim diçka tjetër. Le t'i besojmë Zotit! Ai kujdeset që të kemi gjithçka që na duhet për të mbajtur kontakt me të: përmes fjalës, përmes sakramenteve, përmes vëllezërve të administratës, përmes vëllezërve dhe motrave tona. Zoti sigurohet që secili të marrë atë që duhet për të mbajtur, për të ruajtur besimin.

Le të drejtohem nga Shpirti i Shenjtë në mënyrë që të njohim ndihmën e tij dhe ta vemë re atë. Gjithçka është gati për shpëtimin tonë.

Në mënyrë që të na ndihmojnë, duhet të plotësohen një numër kushtesh. Një histori tjetër nga ditët e vjetra. A ju kujtohet Moisiu dhe populli i Izraelit? Ata ishin në shkretëtirë dhe nuk kishin më ujë. Njerëzit u grindën me Moisiun dhe thanë: "Këtu do të vdesim nga etja" (Eksodi 17: 3). Zoti e urdhëroi Moisiun që të godiste shkëmbin me shkopin e tij dhe uji do të dilte.

Moisiu goditi shkëmbin me shkopin e tij dhe uji doli - sa për të pirë të gjithë. Unë mendoj se është e qartë: uji ishte atje para kësaj, por Moisiu duhej të ishte i bindur, atëherë





Lart: Apostuli kryesor Schneider e ngarkon apostulin e distriktit Minio me drejtimin e zones së re të apostulit të distriktit për Amerikën e Jugut: Apostuli kryesor Schneider nxjerr në pension dhe ndahet me apostulin e distriktit të deriatëhershëm Montes des Oca



njerëzit mund të ndihmoheshin. Sapo Moisiu bëri vullnetin e Zotit, ai funksionoi. Për të provuar ndihmën e Zotit, ne duhet t'i bindemi atij. Jo në kuptimin e komandës dhe bindjes, ose nga frika e ndëshkimit. Bindja ka të bëjë me marrëdhëniet me Zotin. Ne i bindemi Zotit dhe bëjmë vullnetin e tij sepse duam të bashkohemi me të. Bindje do të thotë të pajtohesh me vullnetin e Zotit: mendimet e tij janë mendimet e mia, unë e bëj vullnetin e tij vullnetin tim.

Të gjithë ata që janë të vendosur të jenë të lidhur me Zotin në këtë mënyrë, do të gjejnë ndihmën e tij dhe gjithçka që u duhet për të ruajtur besimin. Varet nga vendosmëria jonë për të qenë një me Zotin.

Gjithçka është gati, gjithçka është atje ajo që na nevojitet. Hiri i Zotit është i disponueshëm për të gjithë. Nuk ka asgjë që Zoti nuk mund të na falë. Gjithçka është gati, por duhet të vijmë. Ne duhet ta provojmë veten dhe të pranojmë se kemi bërë gabime. Kjo nuk është gjithmonë e lehtë.

Por ne duhet të jemi të gatshëm ta pranojmë: po, kjo ishte e gabuar. Ne duhet ta kuptojmë se mund ta kishim vepruar ndryshe: Askush nuk më detyroi ta bëj këtë mëkat, ishte vendimi im, një vendim i gabuar.

Ne vijmë tek Jezusi, pendohemi dhe marrim mëshirë. Hiri është gati për të gjithë. Hajde! Ejani të penduar, ejani me sinqeritet dhe ju do të gjeni mëshirë.

E shihni, mesazhi është shumë i thjeshtë. Zoti të siguron që gjithçka që është e nevojshme për të hyrë në mbretërinë e tij është gati. Ai siguron që ne të marrim gjithçka që na duhet për të qenë të bashkuar me të sot. E tëra çfarë duhet të bëjmë është të vijmë dhe të marrim atë që Zoti ka përgatitur për ne. Kush përpiqet të hyjë në mbretërinë e Zotit do të ketë sukses. Ky është një premtim hyjnor. "Eja, sepse ajo tashmë është gati!"

## MENDIME KYCE

**Zoti mund të vijë përsëri në çdo moment. Përmes apostulit, Shpirti i Shenjtë na jep dhuntitë që janë të nevojshme për shpëtimin tonë. Perëndia sigurohet që ne të mund t'i qëndrojmë besnikë atij në të gjitha rrethanat.**

InNë shërbesën fetare të bashkësisë Laying Suh në Kalaymyo u mbledhën rreth 298 pjesëmarrës sëbashku



Foto: NAK Azia Juglindore

## Një thesar, që të bën të pasur

Në fundin e vjeshtës të vitit 2019 apostuli kryesor vizitoi bashkësitë apostolike të re në Malayzi dhe Myanmar. Programi përfshinte dy orë vëllezërisht administrate, një takim me apostujt e Azisë lindore, dy koncerte dhe tre shërbesa fetare. Të mërkurën, më 30 tetor 2019, kreu i kishës u nis për në Kalaymyo, njëri nga qytetet provinciale në Myanmar, i cili po rritet me shpejtësi.

Në fundin e vjeshtës të vitit 2019 apostuli kryesor vizitoi bashkësitë apostolike të re në Malayzi dhe Myanmar. Programi përfshinte dy orë vëllezërisht administrate, një takim me apostujt e Azisë lindore, dy koncerte dhe tre shërbesa fetare. Të mërkurën, më 30 tetor 2019, kreu i kishës u nis për në Kalaymyo, njëri nga qytetet provinciale në Myanmar, i cili po rritet me shpejtësi.

Disa komentues qenë të mendimit, kështu e filloi predikimin e tij apostuli kryesor, se ai thesar i përmendur në arë simbolizon shpirtin e njeriut: I fshehur për sytë tanë, ai mund të shihet vetëm nga Jezusi, i cili dha edhe jetën e tij për të shpëtuar atë shpirt, atë thesar.

„E megjithatë shumica e Exegeten besojnë, se thesari dhe perlat prezantojnë shpëtimin në Krisht, bashkimin e përjetshëm me Zotin.“ Sipas kësaj disa mundën të gjenin shpëtimin, pa e kërkuar shumë gjatë atë. Në të kundërt disa të tjerëve iu desh të kërkonin gjatë, përpara se ta gjenin atë. „Në të dyja rastet nuk mjafton vetëm marrja e shenjtërimeve, me qëllim që të fitosh bashkimin e përjetshëm me Zotin. Ne duhet të shesim gjithshka që kemi, që do të thotë të mohojmë vetveten“, kjo ishte bindja e qartë e apostulit kryesor.

Njeriu ...

- duhet t'i thotë jo të keqes dhe nuk mund të vendosë vetë, se çfarë është e drejtë dhe çfarë jo.



Apostuli Samuel Tansahtikno, Apostuli i distriktit Edy Isnugroho, Apostuli kryesor Jean-Luc Schneider, ndihmës apostuli i distriktit David Devaraj si dhe Apostuli Fred Wolf

- duhet t'i bindet vullnetit të Zotit, pa i dredhuar atij.
- duhet të respektojë urdhëresat e tij, pa u përpjekur t'i relativizojë ato që nuk i vijnë përshtat atij.

### Të kesh besim dhe të heqësh dorë

Është shumë e rëndësishme që të kesh besim tek Zoti, edhe pse nuk e kupton gjithnjë veprimin e tij. Shumë shpesh nuk është e mundur ta arrish këtë gjë:

- „Ne nuk presim që Zoti të shpërblejë arritjen tonë. Shpëtimi është mëshirë, nuk mund ta blesh atë, duke sakrifikuar në të holla. Ne nuk mund ta arrijmë atë, duke bërë vepra te mira. Heqja dorë nga shumë gjëra, sakrifica dhe veprat tona të mira reflektojnë apo tregojnë se si e masim, e vlerësojmë ne shpëtimin tonë. Ato shprehin dëshirën tone të brendshme për të fituar bashkimin e përhershëm me Perëndinë.“
- „Ne heqim dorë nga mendimi, se çdo fajtor do të dënohet prej zotit. Ne nuk mërzhitemi, nëse Perëndia e do edhe tjetrin si ne dhe që i dhuron edhe atij mëshirën, që na dhuron edhe neve. Ne e falim tjetrin ashtu siç na fal edhe Zoti neve. Ne më mire heqim dorë nga mendimi apo pikëpamja jonë, sesa të rrezikojmë unitetin e fëmijëve të Zotit.“

### Jo i vsfër, përkundrazi i pasur

Duke mohuar shpesh veten, ne nuk u varfëruam, tha apostuli kryesor. „Përkundrazi: Ne do të pasurohemi në Krishtin!“ Zoti na ofron thesarin më të madh – bashkimin e përhershëm me të.



## MENDIME KYCE

*Mateu 13,44-46:*

**„Mbretëria qiellore i ngjason një thesari, të cilin e gjeti një njeri dhe e fshehu në një arë, dhe me gëzim shkon e shet gjithshka kishte dhe e blen atë tokë. Por në të kundërt mbretëria qiellore i ngjason një tregtari, i cili kërkonte perla të shtrenjta, dhe pasi e gjeti një perlë të tillë, shkoi e shiti gjithshka që kishte dhe e bleu atë.“**

Zoti na ofron thesarin më të madh, bashkimin e përhershëm me të. Për t'u shpëtuar neve heqim dorë nga krenaria dhe e vemë veten nën vullnetin e Perëndisë. Ne heqim dorë nga të kuptuarit e veprimit të Zotit, nga dëshira për një shpërblim për veprat tona të mira si dhe nga një dënim i fajtorëve.

## PJETRI MOHON JEZUSIN

SIPAS LUKËS 22, 24–62

*Ndërsa Jezusi po hante qengjin në darken e festës së shpëtimit nga skllavëria, ai u thotë dishepujve që njeri prej tyre do ta tradhëtonte. Dishepujt pyesnin veten se cili mund të ishte vallë. U krijuan zënka midis tyre, se cili prej tyre mund të ishte vallë më i madhi ndër ta. Jezusi u thotë të dymbëdhjetëve, se duhet t'i shërbenin njëri-tjetrit.*

Jezusi i thotë Pjetrit: „Satani apo djalli dëshëron t’ju përçajë. Ndërsa unë jam lutur për ty, me qëllim që besimi yt të mos shterojë kurrë. E kur të kthehesh ti përsëri, duhet të forcosh vëllezërit e tu.“  
Pjetri iu përgjigj: „O Zot, unë jam gati të shkoj me ty në burg dhe në vdekje.“  
Ndërsa Jezusi i tha: „Pjetër, ti do të më mohosh tri herë që më njeh, sot përpara se gjeli të këndojë.“  
Mbas darke Jezusi niset për në malin e ullinjve për në kopshtin

Getsemane; dishepujt e ndjekin pas.

Ai ndahet disi mënjanë për t’u lutur. Edhe dishepujt duhet të luteshin që të mos dobësoheshin në besim.

Jezusi u lut: „Nëse do, o Atë, ma hiq prej meje këtë kupë të hidhur, por megjithatë u bëftë vullneti yt dhe jo i imi!“

Një engjëll vjen dhe e forcon.

Jezusi lutet akoma më fort. Ai lufton kundra vdekjes. Djersa i bie në tokë si pika gjaku.

Atëhere ngrihet dhe shkon për te dishepujt. Ndërkohë ata kishin rënë të flinin të mbushur plot me hidhërim. Jezusi i zgjoi ata, pasi duhet të luteshin.

Gjatë kësaj kohe Juda, njëri prej të dymbëdhjetëve, i drejtoi



për në kopësht kundërshtarët e Jezusit. Jezusi u kap rob dhe u dërgua për në pyetje në shtëpinë e Priftërinjve të Lartë. Pjetri e ndiqte atë nga larg. Në oborrin e shtëpisë njerëzit ngroheshin rreth zjarrit; Pjetri ulet me ta. Nje grua e vështron me kujdes dhe thotë: „Edhe ky ka qenë me ta.“

Pjetri e mohon këtë gjë dhe thotë: „O grua, unë nuk e njoh këtë.“

Mbas pak kohe e sheh nje tjetër dhe thotë: „Edhe ti je një prej tyre.“

Përsëri Pjetri mohon çdo gjë: „Nuk jam unë, o njeri.“

Edhe mbas disa kohe, rreth gati një ore, e përforcon këtë

fakt një tjetër duke thënë: „Me të vërtetë edhe ky ka qenë me të, pasi edhe ky është një Galileas.“

Pjetri e mohon këtë gjë për të tretën herë: „Unë nuk po marr vesh se çfarë po thua, o njeri.“ Dhe ndërsa ai akoma po fliste, këndoi gjeli. Jezusi kthen kokën dhe shikon Pjetrin.

Pjetrit i kujtohet se çfarë i kishte thënë Jezusi: „Para se të këndoje gjeli sot, ti do të më mohosh tri herë që më njeh.“ Pjetri largohet dhe qan me hidhërim.



## PËR VIZITË TE LINA NË OSLO (NORVEGJI)

Unë quhem Lina, jam nëntë vjeçe. Së bashku me prindërit e mij dhe me vëllanë tim të vogël Eliel banoj në Oslo. Babai dhe nëna ime vijnë nga Republika Demokratike e (RD) Kongos, ndërsa vëllai im dhe unë kemi lindur në Norvegji.



Ne kemi qenë disa here në RD të Kongos. Atje flitet frëngjisht, unë flas si frëngjisht ashtu edhe norvegjisht. Me avion udhëtimi zgjat rreth 14 orë duke bërë një ndalesë në Paris.

Oslo është kryeqyteti i Norvegjisë. Turistët vizitojnë më shumë këtu kështjellën, pallatin ku banon familja mbretërore dhe kështjellën Akershus, ku bëjnë pjesë një kështjellë, Muzeumi dhe një park për kohën e lirë. Truproja e gardës rojale ruan pallatin mbretëror dhe kështjellën.



Garda mbretërore ka një anëtar të veçantë në rradhët e saj: Sir Nils Olav-i i III. Ai banon në Skoci në kopshtin zologjik të Edinburg-ut. Kur ky kopësht zologjik u hap në vitin 1913, Norvegjia i dhuroi një penguin mbretëror. Që prej vitit 1972 garda norvegjeze merr pjesë në një festival me muzikë ushtarake, i cili zhvillohet rregullisht në Edinburg. Në atë kohë u pranua për herë të parë një penguin si logo e Regjimentit. Në çdo festival dekorohet pinguini ose pasardhësi i tij me një titull nderi. Në vitin 2016 Nils Olav u ngrit me detyrën e gjeneralit të brigadës.

Kohën e lirë unë e kaloj me familjen time dhe me shoqet e mija më të mira. Ne na pëlqen shumë të dalim nëpër fotografi dhe t'i përpunojmë, t'i ndryshojmë ato për të qeshur.

Ndonjëherë luaj futboll me babain tim. Më parë kemi pas luajtur së bashku edhe Badminton. Ajo lojë më ka pëlqyer shumë, dhe shpresoj që së shpejti të luajmë përsëri. Mua më pëlqen sporti dhe në shkollë bëj pjesë në skuadrën e Handball-it. Kjo është gjë e bukur, se jam së bashku me gjithë shokët e mi dhe bëjmë gjë ra për të qeshur. Shkojmë me kënaqësi në oborrin e shkollës edhe në kohën e lirë. Por edhe me mësimë jam shumë mirë, lënda ime e preferuar është norvegjishtja.



Përsa i përket ushqimit, gjellët e mija më të preferuara janë Lazanje dhe Tacos.

Familja ime dhe unë bëjmë pjesë në bashkësinë e Oslos. Unë dhe vëllai im shkojmë në shkollën e së dielës. Çfarë më pëlqen më shumë atje është fakti se: gjithkush thotë diçka të mirë e të pëlqyeshme dhe qeshim shumë me njëri-tjetrin.

Dimri në Norvegji është shumë i gjatë dhe shumë i ftohtë, ndonjëherë bie borë që nga Tetori e deri në Maj. Prandaj edhe gëzoj, që koha tani së shpejti do të ngrohet përsëri.

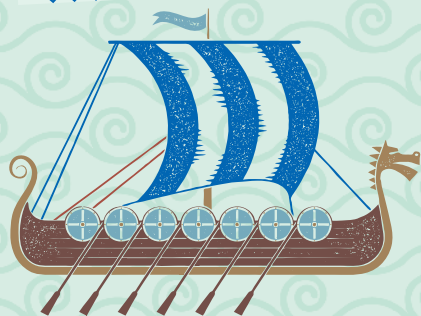




Photo: ©Jonathan - stock.adobe.com

# | Fillimi i jetës njerëzore

Ruajtja dhe dhurimi i organeve, dëshira për fëmijë dhe ndihma në rastin e vdekjes: Pyetja rreth jetës dhe vdekjes ngrihet vetvetiu direkt dhe është krejtësisht personale. Për t'ju dhënë besimtarëve një orientim për vendimet që marrin vetë nën përgjegjësinë e tyre, ky material zyrtar „Fillimi dhe fundi i jetës njerëzore“ hedh dritë duke e parë atë nga ana e besimit apostolik të ri.



Fillimi i jetës njerëzore mund të përshkruhet nga perspektiva të ndryshme.

- Nga këndvështrimi biologjik ajo ka për bazë njohuritë e shkencave natyrore.
- Këndvështrimi etik është i varur nga vlerat bazë të shoqërisë përkatëse dhe të lëndës, disiplinës, për të cilën mendohet e lidhur ngushtë me etikën (për shembull Etika teologjike ose etika mjeksore).
- Për këndvështrimin e besimit të krishterë merren si masë thëniet e Biblës dhe të Ungjillit.

## Këndvështrimi biologjik

Nga pikëpamja biologjike, fillimi i një qenie njerëzore është fekondimi i qelizës vezë. Nga bashkimi i qelizave të vezës dhe spermës për të formuar embrionin, krijohet një zhvillim i vazhdueshëm, i cili përcaktohet në thelb nga materiali gjenetik. Ndarja e njohur në faza është vetëm një përshkrim i asaj që mund të shihet. Përafërsisht shtatë ditët midis fekondimit të qelizës vezë dhe ngulitjes së plotë të embrionit në mitër janë periudha që duhet të shqyrtohen në mënyrë kritike kur përdorni mjete kontraceptive dhe metoda biomjekësore, për shembull në kontekstin e fekondimit artificial.

Në çdo fazë të zhvillimit, disa nga embrionet e pranishme fillimisht vdesin sepse janë ose me difekt ose u mungojnë kushtet e përshtatshme mjedisore. Përqindja e embrioneve që vdesin para implantimit në mitër është veçanërisht e madhe. Sot supozohet se më shumë se gjysma e të gjitha embrioneve vdesin natyrshëm.

## Këndvështrimi etik

Etika merret me vlerat dhe përgjegjësinë dhe hulumton në mënyrë racionale atë që është e mirë ose morale. Konsideratat etike shpesh janë baza për rregullimin ligjor në fushën biomjekësore.

Etika fetare nga njëra anë merret veçanërisht me fillimin e jetës njerëzore. Ajo fillon nga të vërtetat teologjike dhe përpiket të përpunojë standarte përgjithësisht të zbatueshme. Nga ana tjetër, etika mjeksore është e kërkuar si pjesë e etikës praktike. Ajo dëshiron të japë deklarata dhe përgjigje të justifikuara moralisht për pyetjet individuale; Këto linden për shkak të ndërhyrjeve të mundshme sot në fillimin dhe mirëmbajtjen e jetës njerëzore.

## Këndvështrimi nga besimi ynë

Nga këndvështrimi i besimit tonë, fillimi i jetës njerëzore është i lidhur ngushtë me lidhjen e trupit me shpirtin (animacion) dhe fundi i jetës njerëzore me ndarjen e trupit dhe shpirtit. Në Bibël nuk ka referenca për pyetjet në lidhje me procesin dhe kohën e animimit si bazë për mësimdhënien.

Diskutimi filozofik dhe teologjik i animimit kthehet në kohërat para-kristiane. Mendimet mbi atë që duhet të kuptohet me animim dhe lloji dhe koha e këtij animimi varen nga idetë përkatëse dhe njohuritë se si bëhet fjalë për konceptimin dhe zhvillimin në barkun e nënës. Kjo është arsyeja pse ka pasur ide shumë të ndryshme gjatë shekujve.

## Animimi - historia e një definicioni, e një termi

Deklaratat e hershme rreth shpirtit vijnë nga filozofia greke (Platoni) ku termi "shpirt" tregon atë që formon trupin e njeriut dhe i jep atij jetë dhe lëvizje dhe ndahet nga trupi vetëm me vdekjen.

Aristoteli nuk u nis nga një shpirt i pavdekshëm, por pa në të parimin që formohet dhe gjallërohet me trupin, por që gjithashtu përfundon me vdekjen. Vetëm ajo që njeriu ka krijuar me inteligjencë mbetet si shpirt i pavdekshëm. Paralelisht me zhvillimin e trupit, ai vazhdoi edhe me faza të ndryshme të zhvillimit të shpirtit. Për të, animacioni fillon me konceptimin me një "shpirt ushqyes bime", i cili zëvendësohet nga një "shpirt kafshe, ndjesi-perceptuese" dhe që nga lindja e tutje vazhdon me një "shpirt të vetëdijshëm dhe mendimtar". Këto nivele të njëpasnjëshme të zhvillimit quhen animacione të njëpasnjëshme suksesive.

Tradita e krishterë e sheh njëtrajtësisht shpirtin si diçka thjesht të pastër shpirtërore. Lloji dhe koha e animacionit, e marrjes së shpirtit përshkruhen shumë ndryshe. Agustini lë të hapur nëse shpirti rrjedh nga shpirti i Adamit dhe kalohet nga prindërit gjatë ngjizjes së foshnjës, ose nëse është krijuar rishtas nga Zoti (kreatianizmi).

Thomas Aquinas supozon se shpirti, si gjëja më e rëndësishme tek njeriu, nuk kalon nga njeriu te njeriu, por krijohet përsëri nga Zoti në një kohë kur trupi është i organizuar. Bazuar në Aristotelin, për Thomas Aquinas



Photo: ©creedline - stock.adobe.com

shpirti merr një zhvillim, i cili përfundon më herët (pas 40-90 ditësh). Niveli më i lartë i shpirtit, shpirti racional, llogjika, mendja krijohet nga Zoti dhe derdhet në trupin e njeriut.

Në antikitetin e mëvonshëm dhe në Mesjetë, në përgjithësi supozohej se animacioni, jeta pra vinte më vonë. Njohuritë në biologjinë e zhvillimit dhe në veçanti njohuritë rreth gjenetikës çuan në supozimin se koha për fillimin e një jete të re njerëzore dhe e atij shpirti, që rrjedh nga kjo, ishte gjithmonë më e hershme.

## Mbi rëndësinë e këndvështrimeve

Nga antikiteti e deri në epokën e iluminizmit, kisha kishte një fuqi të gjerë interpretuese në shoqërinë perëndimore në çështjet e formësimit të jetës. Si rezultat i iluminizmit dhe përparimeve mjekësore në kohët moderne, etika, dhe veçanërisht mjekësia, ka fituar një rëndësi të madhe. Normat shoqërore në fushën biomjekësore zakonisht formohen sot nga ato që janë teknikisht të realizueshme. Fuqia e interpretimit të kishës në fushën mjekësore relativizohet edhe nga të krishterët aktivë. Tendencat shoqërore dhe konsideratat etike kanë zënë vendin e tyre.

Për shkak se sot normat shoqërore ndryshojnë shumë nga njëri vend në tjetrin dhe për shkak të ligjeve shumë të ndryshme në shtete të ndryshme, deklaratat themelore në fushën biomjekësore mund të zbatohen vetëm në një masë të kufizuar në jetën e përditshme. Këtu, vendimet duhet të merren gjithnjë e më shumë nga vendime etike ose me përgjegjësinë individuale. Nga këndvështrimi i kishës sonë, kjo përgjegjësi personale nuk është arbitrare, apo si të pëlqejë, por përkundrazi lidhet me një testim kritik të qëllimit themelor.

## Në fushën tensionuese midis këndvështrimeve

Nëse do të lidhnim bashkë këndvështrimet e ndryshme rreth fillimit të jetës njerëzore, do të lindnin zona tensioni.

Rregullat ligjore të bazuara në një këndvështrim etik janë vetëm pjesërisht identike me vlerat e krishtera. Metodatat që bien në kundërshtim me vlerat e krishtera pranohen ose refuzohen, por të përjashtuara nga ndëshkimi. Në rastin e mosndëshkimit, ekziston përshtypja sipërfaqësore sikur janë të lejuara.



Nëse ky formim, kjo ngjizje e qenies njerëzore, i cili është kaq domethënës nga pikëpamja kishtarë, do të bashkohej me formimin, ngjizjen e verifikueshme biologjikisht të qelizave të vezës dhe spermës, një numër i konsiderueshëm i embrioneve të krijuar do të vdisnin pa lindur akoma, për shkak të vdekjes së njohur të embrioneve gjatë riprodhimit natyror. Për pjesën më të madhe, jeta e animuar, e porsalindur madje do të vdiste pa e vënë re akoma as prindërit.

Nga pikëpamja kishtarë, nuk mund të përcaktohet qartë kur zhvillohet animacioni, fryma jeta. E rëndësishme është që vendimet ose veprimet njerëzore përgjithësisht të mos pengojnë ose të mos vrasin jetën e re të krijuar; pavarësisht nga ligjet përkatëse. Mbi bazën e këtij mendimi, Kisha bën rekomandime në fushën biomjekësore që u japin

besimtarëve udhëzime në marrjen e një vendimi, por në fund të fundit në marrjen e një vendimi të vetpërgjegjshëm.

Meqenëse koha e animacionit është e panjohur, nuk mund të mendohet se me çdo vdekje të një qelize veze të fekunduar (embrionit) shpirtrat gjithashtu shkojnë në jetën e përtejme.

Lloji i animacionit, i krijimit të jetës është përfundimisht i panjohur për ne dhe është në dorën e Zotit. Meqenëse kjo nuk ka ndonjë pasojë praktike për jetën e përditshme të besimtarëve, Kisha nuk e komenton këtë pikë.

Mendimi apo komentimi i Kishës Apostolike të Re mbi krijimin dhe fillimin e jetës

- Në mënyrë që të mbrojë më mirë njeriun sipas shëmbëlltyrës së Zotit, Kisha respekton jetën e njeriut që nga momenti i fekondimit dhe nuk pranon ta vrasë këtë jetë. Kësaj jete i shtohet edhe dinjiteti i pakufishëm njerëzor.
- Se kur ndodh apo zhvillohet jeta njerëzore është krejtësisht në duart e Zotit dhe nuk mund të përcaktohet qartë nga këndvështrimi njerëzor. Sidoqoftë, për një mbrojtje sa më të madhe të mundshme të jetës njerëzore të sapo krijuar, Kisha supozon se krijimi apo jeta fillon në kohën e bashkimit të qelizave të spermës dhe vezës.
- Ajo pranon ato metoda dhe trajtime biomjekësore që nuk shkatërrojnë qëllimisht vezët e fekunduara (pra pa përzgjedhje njerëzore).
- Kisha e di se ekziston një përzgjedhje natyrore, biologjike, në të cilën një numër i madh i qelizave vezë të fekunduara (embrionet) vdesin pa ndërhyrjen e njeriut.
- Procedimi në përputhje me mendimet e kishës sonë mund të çojë në kufizime për atë që është e mundur nga ana mjekësore. Këto kufizime duhet të pranohen me besim te Zoti, sepse jeta njerëzore është dhënë nga Zoti dhe duhet në thelb të respektohet.

*Pjesa e dytë e shtjellimit që do të botohet në numrin tjetër të revistës kishtarë "komuniteti" trajton "fundin e jetës njerëzore".*

Masthead

Publikuesi: Jean-Luc Schneider, Überlandstrasse 243, 8051 Zyrih/Zvicër

Shtëpia Botuese Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Neu-Isenburg/Germany

Editori: Peter Johanning

